

Já jedním nesmyslným skokem v bezedno
Bych chtěla strhnout všechny uzly,
A osvobozena viděti sebe samu,
Svůj obraz bez minulosti a rodokmenu bez stáří
a beze jména.

Ze sbírky »Lidské srdce«.

Marij Jagodov :

V MIZII.

V Mizii
jaro!

Víš-li
co je?

— Traektorie
zpívajících zvonů
a šeríkových zraků,
i planoucích
v napjatém očekávání
tváří,
vlasů,
očí

a nozder
nadutých až k puknutí; —
traektorie:

silná,
tučná,
těžká,

vypnuvší své tělo v našich duších
a mámící nás nadějemi
na nový

šťastný život,
na svatební dary;
duše chvějící se
v divé radosti,
koupající se ve vůni
a mléce srním,
neznáte, že ne?

Pestré šaty,
a hořící tváře,
ňadra jaře
napnutá
a rozkvetlá ústa,
políbek

ženy,
vytoužené a očekávané
tílko

lesní žínky — malé a
okouzlující,
krásné
a mámící...

V Mizii
jaro

víš-li
co je?

— Traektorie
plačících loktušek,
chyší,

»Dušiček«,
hříchů

a v dým
a v smutek ponořených zraků;
— Prosby

o slitování,
spravedlnost,
lidskost,
krásku a pravdu;

Traektorie:

silná,
tučná,

tisknoucí
naše duše,
naše srdce;

a žízeň,

po jiném — opájejícím životě
slunečních zahrad

a stinných lesů,
kde polní květy

vonné,
teplé

a bezstarostné
kvetou v šíř i dál

a kde — věčně poháněn
šťastnými sny

— svět

zná jen

věčný mír!

V Mizii

jaro!

Víte-li

co je... ?

KULTURNÍ HLÍDKA.

Rídí univ. profesor dr. Josef Páta.

Předčasná smrt Jordana Jovkova, o níž jsme psali v minulém čísle, vzbudila účastný ohlas v celém bulharském národě. Ukázalo se, že tento tichý a skromný malíř bulharského venkova byl miláčkem všeho bulharského lidu, nesčetných čtenářů, kteří ho nikdy nespatriili a přece milovali pro jeho bezprostřední umělecké líčení života a lidí na bulharském venkově a kteří nepřestávají litovat, že tak brzy odešel genius, který měl připravena nová veliká a snad ještě větší díla. Z literárních projevů zvláštní zmínky zasluhuje listopadové číslo revue »Zlatorog« a pozoruhodný »Jovkov list« (1884—1937), v němž jsou vytištěny všechny projevy při smrti Jovkova v čele s promluvou osvětového ministra dra N. P. Nikolaeva. Zde najdeme zajímavé postřehy pro hodnocení literárního díla J. Jovkova, postřehy, poznámky a úvahy, které jistě přijdou vhod soustavnému životopisci tohoto oblíbeného spisovatele. Pro Jovkova-člověka charakteristická je vzpomínka básničky pí Dory Gabe: o dvojím Jovkovu — skromném a tichém muži, laskavém manželé a otci, a nadaném spisovateli, jenž žil jen ve svém díle a se svými hrdiny. Paní Dora Gabe také zde v Praze představila životně zesnulého spisovatele krásnou a pročitěnou přednáškou v Čs. literárně-historické společnosti v Praze dne 14. prosince 1937. Slyšeli jsme o Jovkovu — spisovateli a člověku, o jeho tvorbě prosaické i dramatické, s výraznými citáty, jimiž se